

- Cantar té el potencial per ajudar en el tractament d'anomalies de la parla com el tartamudeig que afecta la fluïdesa de la parla. El cant redueix de manera significativa la freqüència de tartamudeig (Davidow, Bothe, Andreatta i Ye, 2009) i l'entonació de les paraules o frases faciliten la producció de la parla en els afàsics (Norton et al., 2009).
- En el cas de persones sanes, les que canten tenen una major quantitat de connexions entre les diferents àrees del cervell que les que no canten. Cantar combina música i paraules, les paraules són una activitat de l'hemisferi esquerre mentre que el control del to i la melodia ho és del dret. El cant serviria, per tant, per reconnectar connexions danyades (Patel, 2008).
- L'entrenament en una activitat nova com pot ser el fet d'aprendre a cantar millora l'anomenada plasticitat que és la capacitat d'un sistema per canviar l'estructura i el funcionament com a reacció als canvis en l'entorn. La neuroplasticitat és la capacitat que té el cervell per recuperar-se i és la base de l'anomenada neurogènesi que consisteix en el naixement de noves neurones a partir d'un tipus especial de cèl·lules, les glials, teoria encara està en període de prova. A la següent imatge es mostra un perfecte exemple de neuroplasticitat, com mitjançant el procés d'aprenentatge i entrenament, es creen noves xarxes neuronals.
- Neuroquímicament, el cant ajuda a augmentar els nivells de serotonina, l'hormona que regula els estats d'ànim, a reduir l'agressivitat i a regular el cicle del son. També produeix un increment dels nivells d'oxitocina que és l'hormona anomenada "l'amor" i que al seu torn, ajuda a reduir els nivells de cortisol (l'hormona de l'estrès), l'ansietat i la pressió arterial. A més contribueix a alliberar dopamina, que té un paper molt important en la funció motora.
- El cant grupal produeix una sincronització dels patrons cardíacs i respiratoris. La sincronia és més gran quan el cant és uníson i és menor quan es canta a diverses veus (Müller i Lindenberger, 2011). Aquest fet sembla beneficiar a llarg termini a la tensió arterial. També permet compartir amb altres una experiència que proporciona un gran sentit de comunitat, ja que han de cantar sincronitzats i coordinats amb la resta de components del grup. Això implica el desenvolupament no només de la capacitat canora del subjecte sinó la millora de l'habilitat d'escolta i el reforçament de la confiança en els companys. La sensació d'èxit quan això s'aconsegueix és molt motivadora i gratificant.